

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3230/2568

นาย ณ.โจทก์ นางหรือนางสาว ท.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

มารดาโจทก์เป็นผู้ใช้และครอบครองรถยนต์รวมทั้งร่วมกับโจทก์ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อด้วยกัน มารดาโจทก์นำรถยนต์พิพาทไปจำนำกับจำเลยโดยที่โจทก์ไม่ทราบเรื่อง เช่นนี้ การจำนำรถยนต์พิพาทจึงเป็นเรื่องระหว่างมารดาโจทก์กับจำเลย เมื่อโจทก์ไม่ใช่คู่สัญญาจำนำรถยนต์พิพาท โจทก์ไม่อาจอ้างสิทธิใด ๆ ตามสัญญาจำนำระหว่างมารดาโจทก์กับจำเลยได้ ทั้งการที่โจทก์จะขอไถ่ถอนจำนำแทนมารดาโจทก์ก็ได้ความว่ามารดาโจทก์ไม่ได้มอบอำนาจให้โจทก์ไถ่ถอนแทน ในการฟ้องคดีนี้ มารดาโจทก์ก็ไม่ได้มอบอำนาจให้โจทก์ฟ้องคดีแทนเช่นกัน โจทก์เป็นเพียงผู้เช่าซื้อรถยนต์พิพาทจากบริษัท น. ผู้ให้เช่าซื้อซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์พิพาท การที่โจทก์ไม่ใช่เจ้าของรถยนต์พิพาท ประกอบกับโจทก์ได้มอบการครอบครองและการใช้รถยนต์พิพาทให้เป็นสิทธิขาดของมารดาโจทก์ที่จะใช้สอยรถยนต์พิพาทโจทก์จึงไม่มีสิทธิติดตามเอารถยนต์พิพาทคืนจากจำเลย ดังนั้น โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องให้จำเลยคืนรถยนต์พิพาทหรือใช้ราคา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยส่งมอบรถยนต์พิพาทคืนให้แก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยและใช้การได้ดี พร้อมกับรับเงิน 40,000 บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี จากโจทก์ หากไม่ดำเนินการขอให้จำเลยชดใช้ราคาแทนเป็นเงิน 379,995 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบรถยนต์พิพาทคืนให้แก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะฟ้องใหม่ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษากลับให้จำเลยส่งมอบรถยนต์ หมายเลขทะเบียน ขก xxx สุราษฎร์ธานี คืนโจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทนเป็นเงิน 285,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (วันที่ 14 ธันวาคม 2563) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป ให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้ตามที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 (ใหม่) บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นนี้ว่า โจทก์เป็นบุตรนาง ภ. โจทก์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หมายเลขทะเบียน ขก xxx สุราษฎร์ธานี กับบริษัท น. โดยมีนาง ภ. เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมานาง ภ. นำรถยนต์พิพาทที่เช่าซื้อไปจำนำเพื่อประกันหนี้กู้ยืมกับจำเลย โจทก์และนาง ภ. ติดต่อกขอไถ่รถยนต์คืนจากจำเลย แต่ไม่สามารถตกลงกันได้โดยฝ่ายโจทก์และนาง ภ. จะขอไถ่ถอนจำนำในจำนวน 40,000 บาท ส่วนจำเลยจะให้โจทก์และนาง ภ. ไถ่ถอนจำนำพร้อมทรัพย์สินอื่นที่นาง ภ. นำมาประกันหนี้กู้ยืมเงินรวม 500,000 บาท โจทก์ไม่สามารถชำระค่าเช่าซื้อตามสัญญา

เช่าชื่อ บริษัท น. ผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญาเช่าชื่อและยื่นฟ้องโจทก์ผู้เช่าชื่อและนาง ภ. ผู้ค้าประกันต่อศาลชั้นต้น และศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์ (จำเลยที่ 1) และนาง ภ. (จำเลยที่ 2) ส่งมอบรถยนต์คันที่เช่าซื้อคืน หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 285,000 บาท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องให้จำเลยส่งมอบรถยนต์พิพาทคืนหรือใช้ราคาหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ฟ้องว่าจำเลยรับจำนำรถยนต์พิพาทจากนาง ภ. มารดาโจทก์ในราคา 40,000 บาท และมีคำขอให้จำเลยรับเงิน 40,000 บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีจากโจทก์ แล้วส่งมอบรถยนต์พิพาทคืนโจทก์ จำเลยให้การต่อสู้ว่าโจทก์ไม่ใช่คู่สัญญาจำนำ นาง ภ. มารดาโจทก์นำรถยนต์พิพาทมาจำนำกับจำเลยในวงเงิน 300,000 บาท โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เมื่อโจทก์กล่าวอ้าง จำเลยปฏิเสธ ภาระการพิสูจน์จึงตกแก่โจทก์ แต่ได้ความตามที่โจทก์นำสืบและเบิกความว่า นาง ภ. มารดาโจทก์เป็นผู้ใช้และครอบครองรถยนต์รวมทั้งร่วมกับโจทก์ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อด้วยกัน นาง ภ. มารดาโจทก์นำรถยนต์พิพาทไปจำนำกับจำเลยโดยที่โจทก์ไม่ทราบเรื่อง เช่นนี้ การจำนำรถยนต์พิพาทจึงเป็นเรื่องระหว่างนาง ภ. มารดาโจทก์กับจำเลย เมื่อโจทก์ไม่ใช่คู่สัญญาจำนำรถยนต์พิพาท โจทก์ไม่อาจอ้างสิทธิใด ๆ ตามสัญญาจำนำระหว่างนาง ภ. มารดาโจทก์กับจำเลยได้ ทั้งการที่โจทก์จะขอไถ่ถอนจำนำแทนนาง ภ. มารดาโจทก์ ก็ได้ความว่านาง ภ. มารดาโจทก์ไม่ได้มอบอำนาจให้โจทก์มาไถ่ถอนแทน ในการฟ้องคดีนี้นาง ภ. มารดาโจทก์ก็ไม่ได้มอบอำนาจให้โจทก์ฟ้องคดีแทนอีกเช่นกัน โดยนาง ภ. มารดาโจทก์มาเป็นพยานโจทก์เบิกความว่า จำนำรถยนต์พิพาทกับจำเลยหลายครั้งเพื่อนำเงินไปเล่นการพนันเท่านั้น นอกจากนั้น โจทก์เป็นเพียงผู้เช่าซื้อรถยนต์พิพาทจากบริษัท น. ผู้ให้เช่าซื้อซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์พิพาท การที่โจทก์ไม่ใช่เจ้าของรถยนต์พิพาทประกอบกับโจทก์ได้มอบการครอบครองและการใช้รถยนต์พิพาทให้เป็นสิทธิขาดของนาง ภ. มารดาโจทก์ที่จะใช้สอยรถยนต์พิพาทจึงไม่มีสิทธิติดตามเอารถยนต์พิพาทคืนจากจำเลย ดังนั้น โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องให้จำเลยคืนรถยนต์พิพาทหรือใช้ราคา ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิจารณานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิจารณากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุทธิ จันทรสุนทร · สัมพันธ์ บุณนา · จักรี พงษ์ธา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3230/2568>